

Amic Jaume

La Coral Josep Ruhí recorda els tants moments viscuts, plens de paciència i amistat

Aquestes ratlles no són per parlar de la trajectòria professional dins el món de la música d'en Jaume Banet, sinó per donar a conèixer l'evolució de la relació entre el director i nosaltres, els cantaires. Si bé és veritat que en els inicis (parlem dels anys 1989-1990) el tracte era correcte, també és cert que la comunicació era moderada, fins i tot podríem dir que una mica distant, degut possiblement a la falta de coneixença d'ambdues parts. Potser hi ajudava la forta personalitat d'en Jaume, que li donava una imatge bastant autoritària. No podem oblidar que algunes persones que han passat per la coral van acabar plegant a causa de la incompatibilitat de caràcters.

A mesura que l'anàvem tractant, ens adonàvem que sota la capa de rigidesa i autoritat que desprenia hi havia una persona amable i cordial. Així ho demostren els que van deixar la coral perquè no s'entien amb en Jaume i van continuar sent uns bons amics d'ell. Amb els anys el tracte es va fer més fluid, més distès, més amigable. En Jaume era un component més de la coral, un company, un amic. Es va guanyar la nostra confiança i, el que és més important, ens va inculcar la passió per la música i el cant coral. Només una persona amb la seva paciència i tenacitat podia assolir el que avui és la Coral Josep Ruhí. Pot haver-hi algú que digui que la feina no remunerada no té valor. No és veritat. És la que més val, ja que no té preu. La tasca que va desenvolupar en Jaume amb nosaltres és de les que no tenen preu. Gràcies, Jaume.

Coral Josep Ruhí
Bescanó, 7 de gener de 2008

Jaume Banet i Illa

El mestre de la música

Des de *La Pilastra* hem volgut retre el nostre petit i particular homenatge a la figura de Jaume Banet. Un personatge entranyable i carismàtic que restarà per sempre gravat a les nostres memòries. Mestre de mestres, en Jaume va contribuir activament a la difusió de la cultura i l'amor per la música entre bescanonins i bescanonines. Per tot això, i més, diem «Gràcies, Jaume».

En Jaume Banet va néixer a Mataró el 19 d'agost de 1927. Estudià la carrera de Magisteri a l'Escola Normal de Barcelona. També va cursar els estudis de pèrit mercantil. Molt aviat s'incorporà al món de la docència. Va treballar com a professor a l'escola que dirigia el seu pare (coneguda popularment com l'escola del Sr. Banet) i després, quan aquest es va jubilar, l'any 1969, en va ser el director fins al 1979.

A l'escola, sempre va donar molta importància a la música, sent un precursor de les idees actuals de l'educació musical a les escoles, transmetent als seus alumnes el gust per aquest art. Així doncs, la seva gran passió es movia entre partitures i notes. Estudià primer a l'Escola d'Arts i Oficis de Mataró i més tard al Conservatori Municipal de Música de Barcelona. Més endavant, amplià els coneixements d'harmonia amb el mestre Cristòfol Taltabull i de composició per a cobla amb Honorat Vilamanyà. Cursà direcció coral amb els mestres Mas i Serracant, Ribó i Pérez-Moya.

Com a professional de la música, val a dir que ha format part de diferents agrupacions orquestrals, amb algunes de les quals ha actuat arreu de Catalunya i també a França i a Alemanya, tocant el fiscorn. En tenia molt bons records, d'aquesta època, ja que sempre n'explicava anècdotes i curiositats.

L'any 1978 es va traslladar a viure a Girona, on fundà Mi-

nerva Acadèmia de Mecanografia. Són molts els alumnes que van passar per la seva acadèmia. Aquests, quan acabaven el curs, s'havien convertit en uns bons mecanògrafs o mecanògrafes, ja que escrivien amb poques faltes i a molta velocitat.

A partir de l'any 1990, va compaginar el treball a l'acadèmia amb la direcció de la Coral Josep Ruhí de Bescanó, de la qual va ser el fundador.

Va ser secretari de la Federació Catalana d'Entitats Corals de la Demarcació de Girona. També va ser un dels impulsors i fundadors de l'associació de Cors de les Comarques Gironines i de l'Agrupació Coral de les Comarques de Girona. Aquesta és una entitat que aglutina

al voltant de 110 corals infantils, juvenils i d'adults. Així, dona vida a tota mena d'activitats que permeten la seva connexió, la formació tècnica dels seus integrants i els facilita els recursos necessaris tant en l'aspecte musical i humà com el jurídic.

Era soci de la Societat General d'Autors i Editors.

En la seva faceta de compositor ha escrit diferents peces corals, un bon nombre de sardanes i altres peces musicals. És molt conegut per les seves sardanes revesses, tant pel que fa a la qualitat musical com per la dificultat de treure'n el tiratge.

Va guanyar premis de composició sardanista en diferents concursos. L'any 1999 va obtenir el primer premi del 15è concurs de Composició de Sardanes de Ceret-Banyoles amb la sardana *Un mussol a la barana*. Aquesta sardana i la de *Dansaires bescanonins* van ser enregistrades en un CD de sardanes dedicades a Bescanó interpretades per La Principal de la Bisbal.

El desembre del 2001 l'Ajuntament de Bescanó va concedir-li la Placa de la Vila, per la seva estima al poble, per la seva trajectòria professional i per la seva dedicació a les activitats de la comunitat.

L'abril del 2002 la Unió de Colles

Sardanistes de Catalunya li va retre un homenatge per la seva dedicació a la sardana com a instrumentista i compositor.

Fins als últims dies, en Jaume va continuar treballant i organitzant diferents actes musicals, com el que es va fer a Bescanó el 18 de març. Un concert amb la Coral Josep Ruhí de Bescanó, la Coral Sol Ixent de Fornells de la Selva, els Cantaires de Caldes, de Caldes de Malavella, i una formació orquestral. En aquest concert va dirigir per última vegada l'*Andante Cantabile* de Txaikovski, una peça orquestral molt especial per a ell, ja que també va ser la primera obra que va tocar com a músic professional.

El 7 de maig de 2007, en Jaume es va morir a causa d'una malaltia respiratòria. La seva mort ha estat molt sentida per la gent que l'ha conegut i estimat al llarg de tots aquests anys. Diuen d'ell que era un músic amb molta personalitat que transmetia energia i entusiasme als qui estaven al seu voltant.

A Jaume Banet

Glossar en poques paraules què va representar en Jaume Banet per als seus amics i coneguts és un treball que pot ser costós i, potser, poc just. En Jaume era, per descomptat, un home culte. Amb ell havia parlat en moltes ocasions de temes variats, i en cada conversa tenies la sensació que sabia de què anaven les coses de les quals parlàvem. De la vida pràctica en sabia a l'alçada d'un campanar. Era un home que havia viscut, i vivia, molt intensament.

Si li parlaves de política, encara que compartissis posicions diferents, sabia escoltar, donar-te la raó si calia i sempre argumentava les seves precisions. Mai no es tancava en banda. Era a voltes impetuós, sobretot quan buscava la perfecció de l'obra ben feta, tant en el camp musical (us en poden parlar els de la coral que va crear i dirigir) com en la seva funció de mestre. Em consta que molts alumnes han aprovat cursos de solfeig, piano, etcètera, gràcies a la seva meticulositat, rigorositat i constància. Era un home religiós i estava preocupat per temes transcendentals sobre Déu, la Bíblia, el més enllà incert i el pas de la mort a una altra vida.

Tots els qui d'una manera o una altra hem seguit les seves actuacions per la Coral Josep Ruhí o les seves actuacions en misses o funcions religioses, haurem de convenir que Bescanó, com a mínim culturalment, li deu molt, a en Jaume. Quanta cultura ha anat escampant per Bescanó durant tots aquests anys! Una altra característica, no tan coneguda, és la d'en Jaume com a compositor de diferents obres i d'algunes sardanes amb temes de Bescanó o de gent del poble, que potser seria bo que poguessin ser recollides en alguna obra editada amb el suport de l'Ajuntament. Penso que no estaria fora de lloc pensar, quan sigui el moment oportú, de dedicar un carrer o plaça al MESTRE BANET.

Lluís Comamala i Giralt

Un home senzill

Quan des de *La Pilastra* em van demanar de fer un petit escrit per recordar l'amic Jaume Banet, no ho vaig dubtar gens, encara que potser corro el risc de repetir coses que ja s'han dit.

En Jaume va ser un home senzill, sense que això vulgui dir que fos faltat de personalitat, sinó ben al contrari. Tant aquesta seva senzillesa com la seva personalitat, crec que precisament van ser els que el van portar a aconseguir que la nostra Coral Josep Ruhí arribés a ser una coral reconeguda i admirada.

Reconeguda perquè no s'ha passejat solament per les terres de Girona, sinó que ha arribat també a molts llocs de Catalunya portant, amb el seu estendard, ben amunt el nom de Bescanó i la gran qualitat musical. La nostra coral és admirada arreu perquè està formada per homes i dones sense gaires, per no dir pocs, coneixements musicals, però que s'estimen la música i el poble. Així de senzill. En Jaume ja hi posava la resta: tossuderia, disciplina, paciència, generositat i una gran estima a la música. Només calia mirar-lo als ulls quan dirigia o parlava de música.

Hem de reconèixer que fou incomprès per alguns a causa del seu caràcter fort. És més, crec sincerament que com a poble, com a entitat col·lectiva, potser no vàrem tenir amb ell la generositat que ell va tenir amb nosaltres. Aquest pensament m'ha passat pel cap alguna vegada i, de veritat, desitjaria que fos un error meu de percepció.

Jaume, gràcies per tot i, el que és més important, gràcies per haver preparat amb temps el teu substitut, més ben dit, la teva substituta a la coral: la teva filla. Aprofito per dir-te, per si ningú no t'ho ha dit ja, que ho està fent molt bé.

Xavier Soy i Soler
Alcalde de Bescanó

Al meu pare

La coral sempre ha estat una família. Jo hi he crescut i al seu costat hi he fet una mica de tot. Ara, però, he agafat la direcció de la mà del meu pare. Això per a mi és una experiència nova, un repte. En aquests moments és quan entenc més tot allò que el pare em deia sobre les qüestions musicals i les decisions que prenia.

Pel pare, la coral era la seva passió. Ell hi posava la il·lusió i l'esforç, l'empenya i l'obstinació per fer-ne un conjunt musical digne. Hi dedicava moltes hores a arranjar les partitures, a cercar un repertori oportú... I puc dir amb orgull que va aconseguir allò que es proposava: formar un conjunt harmònic que sonés i transmetre als cantaires uns coneixements musicals per poder tenir un criteri propi. El pare va ser el que va sembrar la llavor, el que la va regar i el que la va ajudar a créixer. Evidentment, va tenir la sort de trobar-se amb una gent oberta, amb bona veu i disposada a aprendre, a treballar i, tot fent això, divertir-se i expressar-se. Així, al llarg de tots aquests anys, a la coral hi ha hagut de tot: moments bons, moments de dubtes i, també, moments difícils, com passa a qualsevol família. Ell hi posava el carisma i, també quan convenia, el punt de geni necessari.

Agafant unes paraules seves d'aquests últims anys, el pare deia: «La coral ha passat a ser major d'edat. Ja no és un grup d'amics que canta, sinó que ara, a més, és un grup d'amics que canta amb dignitat».

I la impressió que he tingut, després de l'últim Concert de Sant Esteve, és que estic recollint els fruits d'aquests 18 anys d'esforços tant de part del pare com de tots els cantaires. Ara és un goig poder treballar amb tots ells per avançar i continuar millorant en el nostre dia a dia coralístic.

Clara Banet. Bescanó, 7 de gener de 2008

Concert de Sant Esteve, el primer sense en Jaume

Una trobada emotiva per a tots

Pel Concert de Sant Esteve, els cantaires s'han vestit de gala i han cantat amb les seves millors veus, donant el millor de si mateixos com sempre. L'única diferència amb altres anys és que, per primera vegada en un concert de Sant Esteve, en Jaume els observava des d'una altra posició. No el tenien davant seu, dirigint-los, veient els seus braços moure's al ritme de la música... Però el tenien dins el cor. El seguien des d'allí. Com si mai hagués marxat. La Clara va demostrar un cop més a tots que és filla d'un gran mestre i que porta a les venes la professionalitat i la passió per la música. Des d'aquí us enviem un aplaudiment, per mantenir la Coral tan viva com sempre.

